

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.8.2011
KOM(2011) 525 slutlig

2011/0229 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av
nötkreatur och avskaffande av bestämmelserna om frivillig märkning av nötkött**

{SEK(2011) 1008 slutlig}
{SEK(2011) 1009 slutlig}

MOTIVERING

Enligt förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter¹ ska varje medlemsstat upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur i enlighet med bestämmelserna i den förordningen. Före det hade unionsbestämmelser om identifiering av och spårbarhet för nötkreatur införts redan 1997 mot bakgrund av krisen med bovin spongiform encefalopati (BSE). Genom rådets förordning (EG) nr 820/97 upprättades ett system för individuell spårbarhet för nötkreatur med hjälp av individuell identifiering av djur genom två öronmärken, register på alla anläggningar (t.ex. jordbruksföretag, marknader, slakterier), individuella pass för alla djur med uppgift om alla förflyttningar samt rapportering av alla förflyttningar till en databas för att möjliggöra snabb spårning av djur och identifiering av kohorter vid sjukdomsutbrott. Dessa principer bibehålls i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000. Slutmålet var att återställa konsumenternas förtroende för nötkött och nötköttsprodukter genom öppenhet och full spårbarhet för nötkreatur och nötköttsprodukter samt att lokalisera och spåra djur för veterinära ändamål, vilket är av avgörande betydelse vid bekämpning av infektionssjukdomar. I fråga om uppnåendet av dessa mål kan systemet i dag anses vara en framgång (man har lyckats kontrollera BSE i EU och konsumenternas förtroende har återställts²) och det har bevisat sin ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller tillhandahållandet av viktig information för att bekämpa infektionssjukdomar (t.ex. mul- och klövsjuka och blåtunga) och sörja för spårbarhet för nötkött.

Förordning (EG) nr 1760/2000 (där det upprättas ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och märkning av nötkött och nötköttsprodukter – inbegripet frivillig märkning – som omfattar dubbla öronmärken, register på anläggningarna, djurpass och databaser) anges i meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet (KOM(2009) 544) *Åtgärdsprogram för minskade administrativa bördor i Europeiska unionen*³ som ett informationskrav av särskild vikt med tanke på den börda detta medför för företagen.

Enligt handlingsplanen för EU:s nya strategi för djurhälsa⁴ ska kommissionen förenkla informationskraven (t.ex. register på anläggningarna och pass) i samband med införandet av elektronisk identifiering av nötkreatur. Ett lagstiftningsförslag enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet planeras i kommissionens dagordning för första halvåret 2011.

När de gällande bestämmelserna om identifiering av nötkreatur antogs 1997 var elektronisk identifiering tekniskt sett ännu inte tillräckligt utvecklad för att kunna tillämpas på nötkreatur. Elektronisk identifiering baserad på radiofrekvensidentifiering (RFID) har utvecklats betydligt under de senaste tio åren och möjliggör en snabbare och tillförlitligare avläsning av enskilda djurs koder direkt till databehandlingssystem, vilket minskar arbetskostnaderna jämfört med manuell avläsning, samtidigt som kostnaderna för utrustning ökar. Den gällande lagstiftningen om identifiering av nötkreatur avspeglar alltså inte den senaste tekniska utvecklingen. Tack vare automatisk avläsning och automatisk registrering i registret skulle

¹ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

² KOM(2005) 322 slutlig – *TSE-färdplan*:
http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/tse_bse/docs/roadmap_sv.pdf

³ http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_COM_2009_0544_F_EN_ANNEXE.pdf

⁴ KOM(2007) 539 slutlig.

användningen av elektroniska identifierare kunna bidra till att minska den administrativa bördan och pappersarbetet, t.ex. när anläggningarnas register förs i elektronisk form (såsom är fallet på en allt större andel jordbruksföretag). Dessutom kommer ett snabbare och tillförlitligare system att möjliggöra bl.a. snabbare och tillförlitligare avläsning än klassiska öronmärken, vilket underlättar rapporteringen av djurförflyttningar till den centrala databasen, vilket i sin tur möjliggör bättre och snabbare spårbarhet för smittade djur och livsmedel.

På grundval av de tekniska framstegen när det gäller elektronisk identifiering har flera medlemsstater redan beslutat att på frivillig grund börja genomföra elektronisk identifiering av nötkreatur. Även utanför EU används elektronisk identifiering av nötkreatur i allt högre utsträckning. Dessutom har (för det mesta obligatorisk) elektronisk identifiering redan införts i EU för flera djurarter.

Det gällande regelverket förbjuder inte medlemsstaterna att använda sig av elektroniska identifierare på frivillig grund, men de måste användas utöver de officiella konventionella, synliga öronmärkena. Eftersom det inte fastställts några harmoniserade tekniska standarder på EU-nivå skulle olika typer av elektroniska identifierare och avläsare med olika RFID-frekvenser kunna användas på olika platser. Varje medlemsstat skulle kunna välja sin egen standard, vilket sannolikt skulle leda till bristande harmonisering och äventyra det elektroniska utbytet av data, och fördelarna med elektronisk identifiering skulle gå förlorade.

När det gäller frivillig märkning av nötkött måste den alltför stora administrativa bördan med det gällande frivilliga systemet minskas. Genom förordning (EG) nr 820/97 upprättades ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och märkning av nötkött och nötköttsprodukter, och systemet förstärktes genom förordning (EG) nr 1760/2000. Det gäller obligatoriskt angivande av ursprunget (födelse/uppfödning/slakt) för det djur från vilket nötköttet kommer (det här förslaget innehåller inga nya bestämmelser om obligatoriska krav på märkning av nötkött), obligatorisk hänvisning till identitetskoden för det slaktade djuret och för de anläggningar där köttet bearbetats (slakteri och styckningsanläggning) samt *ett formellt förfarande för godkännande av kommissionen, inbegripet krav på anmälan av märkningsuppgifter utöver de obligatoriska uppgifterna*. Redan 2004 lade kommissionen fram en rapport för rådet och Europaparlamentet om avdelningen om märkning av nötkött i förordning (EG) nr 1760/2000⁵, i vilken man påtalade brister i systemet för frivillig märkning av nötkött. Bristerna var att systemet inte tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater (*t.ex. att administrativ praxis skiljer sig mycket åt mellan medlemsstaterna*) och att alla uppgifter på etiketten (inbegripet de som inte avser köttets ursprung, spårbarhet eller kvalitet) måste godkännas av den behöriga myndigheten. I arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Simplification of the CAP*⁶ framhålls förslaget från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor (kallad Stoibergruppen). Stoibergruppen föreslog att kravet på anmälan av andra märkningsuppgifter än de som är obligatoriska för nötkött skulle upphävas⁷.

I detta förslag beaktas resultaten av samråden med berörda parter och av en konsekvensanalys. I konsekvensanalysen drogs slutsatsen att införandet av *frivillig* elektronisk identifiering av nötkreatur som ett verktyg för officiell identifiering skulle ge aktörerna tid att bekanta sig med systemet för elektronisk identifiering och konstatera det

⁵ KOM(2004) 316 slutlig.

⁶ SEK(2009) 1601, 16.11.2009, http://ec.europa.eu/agriculture/simplification/sec2009_1601_en.pdf.

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/hlg_opinion_agriculture_050309_en.pdf, s. 7.

mervärde som det skulle ge under vissa omständigheter. Detta alternativ är att föredra, eftersom det överlåter åt medlemsstaterna och de berörda privata aktörerna att organisera sig, så att de kan bedöma fördelarna med hänsyn till regionala skillnader och produktionstyper. och det är tillräckligt flexibelt för att myndigheter och berörda parter ska stödja det, vilket kommer att gynna genomförandet av bestämmelserna. Det frivilliga införandet av elektronisk identifiering innebär att elektronisk identifiering skulle väljas av djurhållare som bedömer att det skulle få omedelbara fördelar för driften av jordbruksföretaget. Det är ett individuellt beslut som varje aktör fattar på ekonomiska grunder (*marknadsstyrning*). Med frivilligt införande av elektronisk identifiering skulle nötkreatur kunna identifieras genom två konventionella öronmärken (det nuvarande systemet) eller genom ett konventionellt, synligt öronmärke och en elektronisk identifierare (t.ex. ett elektroniskt öronmärke eller en bolustransponder) som överensstämmer med officiellt godkända harmoniserade standarder på EU-nivå. Det föreslagna införandet av frivillig elektronisk identifiering ger också medlemsstaterna möjlighet att välja att göra elektronisk identifiering obligatorisk på sitt territorium. Om en medlemsstat väljer obligatoriskt införande, måste alla nötkreatur identifieras genom ett konventionellt, synligt öronmärke och en elektronisk identifierare. Ett obligatoriskt införande på EU-nivå är kanske inte det bästa alternativet för närvarande, eftersom vissa berörda parter (t.ex. småbrukare) skulle missgynnas ekonomiskt. Om man bortser från kostnadsaspekten skulle det alternativet dock i idealfallet vara det effektivaste i fråga om konsumentskydd (spårbarhet) och minskning av den administrativa bördan. Dessutom skulle man undvika riskerna med att ha två identifieringssystem. Det skulle också delvis kunna motiveras genom bättre överensstämmelse med EU:s bestämmelser om elektronisk identifiering av andra djurarter (t.ex. får).

Eftersom genomförandet av obligatorisk elektronisk identifiering skulle kunna påverka vissa aktörer på ett ekonomiskt ofördelaktigt sätt, är det alternativ för införande av elektronisk identifiering som föredras ett frivilligt system där elektronisk identifiering betraktas som ett juridiskt godtagbart och lämpligt sätt att identifiera nötkreatur och medlemsstaterna har möjlighet att göra elektronisk identifiering obligatorisk på nationell nivå.

Förordning (EG) nr 1760/2000 måste dessutom anpassas till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har lett till betydande förändringar när det gäller antagande av delegerade akter och genomförandeakter. I EUF-fördraget görs en tydlig åtskillnad mellan antagandet av de två typerna av akter.

- Enligt artikel 290 om delegerade akter i EUF-fördraget ska lagstiftaren eller lagstiftarna kontrollera kommissionens utövande av sina befogenheter genom en rätt att återkalla delegeringen och/eller en rätt att göra invändningar.
- Enligt artikel 291 om genomförandeakter i EUF-fördraget ska medlemsstaterna kontrollera kommissionens genomförandebefogenheter. Den rättsliga ramen för denna kontroll fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁸.

⁸ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Vid antagandet av förordning (EU) nr 182/2011 gjorde kommissionen följande uttalande:

”Kommissionen kommer att granska alla gällande lagstiftningsakter som inte anpassades till det föreskrivande förfarandet med kontroll innan Lissabonfördraget trädde i kraft, för att bedöma om dessa instrument måste anpassas till den ordning med delegerade akter som införts genom artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen kommer att lägga fram lämpliga förslag så snart som möjligt och inte senare än vid de tidpunkter som anges i den preliminära tidsplan som bifogas detta uttalande.”⁹

Förordning (EG) nr 1760/2000 är en av de lagstiftningsakter som inte tidigare anpassats till det föreskrivande förfarandet med kontroll, och den måste därför anpassas till den nya rättsliga ramen med delegerade akter och genomförandeakter.

Förordning (EG) nr 1760/2000 bör därför ses över och ändras i enlighet med detta när det gäller förenkling och minskning av den administrativa bördan samt införande av nya bestämmelser om identifiering av nötkreatur och frivillig märkning av nötkött.

Detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning påverkar inte EU:s budget.

⁹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 19.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1760/2000 vad gäller elektronisk identifiering av nötkreatur och avskaffande av bestämmelserna om frivillig märkning av nötkött

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 168.4 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹⁰,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionens bestämmelser om identifiering av och spårbarhet för nötkreatur förstärktes 1997 mot bakgrund av epidemin av bovin spongiform encefalopati (BSE) och det därav följande ökade behovet av att spåra djurens förflyttningar och ursprung med hjälp av ”konventionella” öronmärken.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter¹³ ska varje medlemsstat upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur i enlighet med bestämmelserna i den förordningen.
- (3) I förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs ett system för identifiering och registrering av nötkreatur som består av öronmärken på djurens båda öron, databaser, djurpass och individuella register på alla anläggningar.

¹⁰ EUT L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹¹ EUT L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹² EUT L xx, xx.xx.xxxx, s. xx.

¹³ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

- (4) Spårning av nötkött till källan genom identifiering och registrering är en förutsättning för ursprungsmärkning genom hela livsmedelskedjan, vilket garanterar konsumentskyddet och folkhälsan.
- (5) Förordning (EG) nr 1760/2000, närmare bestämt identifieringen av nötkreatur och den frivilliga märkningen av nötkött, angavs i meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet *Åtgärdsprogram för minskade administrativa bördor i Europeiska unionen*¹⁴ som informationskrav av särskild vikt med tanke på den börda de medför för företagen.
- (6) Användning av elektroniska identifieringssystem skulle rationalisera spårbarhetsprocesserna genom automatisk och tillförlitligare avläsning och registrering i anläggningarnas register. Elektronisk identifiering skulle även möjliggöra automatisk rapportering av djurförflyttningar till databasen och därigenom förbättra systemets snabbhet, tillförlitlighet och noggrannhet.
- (7) De elektroniska identifieringssystem som bygger på radiofrekvensidentifiering har förbättrats avsevärt under de senaste tio åren. Denna teknik möjliggör en snabbare och tillförlitligare avläsning av enskilda djurs identitetskoder direkt till databehandlingssystem, vilket minskar den tid som behövs för att spåra möjligen smittade djur eller livsmedel, vilket i sin tur minskar arbetskostnaderna, samtidigt som kostnaderna för utrustning ökar.
- (8) Denna förordning är förenlig med det faktum att elektronisk identifiering redan införts i unionen för andra djurarter än nötkreatur, t.ex. det obligatoriska systemet för små idisslare.
- (9) Med tanke på de tekniska framstegen när det gäller elektronisk identifiering har flera medlemsstater beslutat att införa frivillig elektronisk identifiering av nötkreatur. Dessa initiativ kommer sannolikt att leda till att det i de enskilda medlemsstaterna eller av de berörda parterna utvecklas olika system. En sådan utveckling skulle utgöra ett hinder för en senare harmonisering av de tekniska standarderna inom unionen.
- (10) I en rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om möjligheten att införa elektronisk identifiering för nötkreatur¹⁵ konstaterar man att radiofrekvensidentifiering har visat sig vara så utvecklad att den kan tillämpas i praktiken. I rapporten konstaterar man också att det är mycket önskvärt att övergå till elektronisk identifiering av nötkreatur i unionen, eftersom det bl.a. skulle bidra till att minska den administrativa bördan.
- (11) Enligt meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Handlingsplan för genomförandet av EU:s djurhälsost strategi*¹⁶ ska kommissionen förenkla informationskraven, t.ex. register på anläggningarna och pass, i samband med införandet av elektronisk identifiering.

¹⁴ KOM(2009) 544 slutlig.

¹⁵ KOM(2005) 9 slutlig.

¹⁶ KOM(2008) 545 slutlig.

- (12) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om en ny strategi för djurhälsa för Europeiska unionen (2007–2013) enligt principen ”Det är bättre att förebygga än att behandla”¹⁷ föreslås det att elektronisk identifiering av nötkreatur ska övervägas som en möjlig förbättring av det befintliga EU-systemet för identifiering och registrering för att förenkla informationskraven (t.ex. register på anläggningarna och pass), och meddelandet innehåller ett initiativ till elektroniskt utbyte av pass för nötkreatur. Ett sådant utbyte skulle förutsätta att det införs elektronisk identifiering med registrering av data i realtid. Utbytet skulle leda till väsentliga kostnads- och arbetsbesparingar för medlemsstaternas behöriga myndigheter och andra berörda parter samt minska arbetsbelastningen vid överföringen av uppgifter från djurpassen till databaser. Den här förordningen överensstämmer med det initiativet.
- (13) Denna förordning förväntas således bidra till att vissa centrala mål i viktiga EU-strategier, såsom EU 2020, uppnås genom att den ekonomiska tillväxten, sammanhållningen och konkurrenskraften ökar.
- (14) Vissa tredjeländer har redan infört bestämmelser som tillåter avancerad teknik för elektronisk identifiering. Unionen bör fastställa liknande bestämmelser för att underlätta handeln och öka sektorns konkurrenskraft.
- (15) Olika typer av elektroniska identifierare, t.ex. bolustranspondrar, elektroniska öronmärken och injicerbara transpondrar, kan användas för att identifiera enskilda djur i tillägg till de konventionella öronmärken som föreskrivs i förordning (EG) nr 1760/2000. Antalet olika typer av identifieringsmärken som föreskrivs i den förordningen bör därför utvidgas för att möjliggöra elektronisk identifiering.
- (16) Att göra elektronisk identifiering obligatorisk i hela unionen skulle kunna få negativa ekonomiska konsekvenser för vissa aktörer. Det bör därför fastställas ett frivilligt system för införande av elektronisk identifiering. Med ett sådant system skulle elektronisk identifiering väljas av djurhållare som bedömer att det skulle ge omedelbara ekonomiska fördelar.
- (17) Medlemsstaterna har mycket olika djurhållningssystem, produktionsmetoder och branschorganisationer. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att göra elektronisk identifiering obligatorisk först när de bedömer det vara lämpligt med beaktande av alla dessa faktorer.
- (18) Djur som förs in till unionen från tredjeländer bör omfattas av samma identifieringskrav som djur födda i unionen.
- (19) Enligt förordning (EG) nr 1760/2000 ska den behöriga myndigheten utfärda ett pass för varje djur som ska identifieras i enlighet med den förordningen. Detta orsakar medlemsstaterna en betydande administrativ börda. De databaser som medlemsstaterna upprättat säkerställer en tillräcklig spårbarhet vid förflyttningar av nötkreatur inom länderna. Pass bör därför endast utfärdas för djur som är avsedda för handel inom unionen. Så snart datautbytet mellan de nationella databaserna kommit i

¹⁷ KOM(2007) 539 slutlig.

gång, bör kravet på utfärdande av sådana pass inte längre gälla för djur som är avsedda för handel inom unionen.

- (20) I avdelning II avsnitt II i förordning (EG) nr 1760/2000 fastställs bestämmelserna för ett system för frivillig märkning av nötkött enligt vilka vissa märkningsspecifikationer ska godkännas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Den administrativa börda och de kostnader som uppstår för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna vid tillämpningen av detta system står inte i proportion till fördelarna med systemet. Det avsnittet bör därför utgå.
- (21) Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande måste de befogenheter som tilldelats kommissionen enligt förordning (EG) nr 1760/2000 anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*).
- (22) För att säkerställa tillämpningen av de nödvändiga bestämmelserna för att identifieringen och registreringen av samt spårbarheten för nötkreatur och nötkött ska fungera smidigt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller alternativa identifieringsmärken för nötkreatur, särskilda omständigheter då medlemsstaterna får förlänga de maximala fristerna för anbringande av identifieringsmärken, data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser, längsta frist för vissa rapporteringsskyldigheter, krav på identifieringsmärken, uppgifter som ska anges i passen och i de individuella register som ska föras på alla anläggningar, miniminivå på offentlig kontroll, identifiering och registrering av förflyttningar av nötkreatur för sommarbete i olika bergsområden, bestämmelser om märkning av vissa produkter som bör vara likvärdiga med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1760/2000, definitioner av malet nötkött, putsbitar av nötkött och hackat nötkött, särskilda uppgifter som får anges på etiketten, märkningsbestämmelser avseende förenkling av ursprungsmärkningen, maximal storlek på och sammansättning av vissa grupper av djur samt förfaranden för godkännande av märkningsvillkoren för förpackning av hackat kött. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpligt samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet med experter.

När kommissionen förbereder och utarbetar sådana delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar samtidigt, i tid och på lämpligt sätt överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

- (23) Kommissionen bör ges genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av den här förordningen i fråga om registrering av anläggningar som använder sig av alternativa identifieringsmärken, tekniska egenskaper och villkor för utbyte av data mellan medlemsstaternas databaser, identifieringsmärkenas format och utformning, tekniska förfaranden och standarder för genomförande av elektronisk identifiering, format på passen och på de register som ska föras på alla anläggningar samt bestämmelser om villkoren för tillämpning av de påföljder som medlemsstaterna kan ålägga djurhållarna i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000. Befogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för

medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹⁸.

(24) Förordning (EG) nr 1760/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1760/2000 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska andra meningen utgå.
2. I artikel 3 första stycket ska led a ersättas med följande:
”a) Identifieringsmärken för individuell identifiering av djur.”
3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Skyldighet att identifiera djur

1. Alla djur på en anläggning ska identifieras med hjälp av minst två individuella identifieringsmärken som godkänts i enlighet med artiklarna 10 och 10a och av den behöriga myndigheten.

Identifieringsmärkena ska tilldelas anläggningen, delas ut och anbringas på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten fastställt.

Alla identifieringsmärken som anbringas på ett djur ska ha samma unika identitetskod, genom vilken det är möjligt att identifiera varje djur individuellt samt den anläggning där det föddes.

2. Medlemsstaterna får införa nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare som ett av de två identifieringsmärken som föreskrivs i punkt 1.

Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska delge kommissionen texten i de nationella bestämmelserna om detta.

3. Genom undantag från punkt 1 får nötkreatur som är avsedda för andra kultur- eller tävlingsevenemang än mässor och utställningar förses med alternativa identifieringsmärken som motsvarar identifieringsstandarder som är likvärdiga med dem som föreskrivs i den punkten.
4. Anläggningar som använder sig av alternativa identifieringsmärken ska registreras i databasen.

¹⁸ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de nödvändiga bestämmelserna för denna registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 23.2.

5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b i fråga om kraven på de alternativa identifieringsmärken som avses i punkt 3, inbegripet bestämmelser om avlägsnande och utbyte av dem.”
4. Följande artiklar ska införas som artiklarna 4a–4d:

”Artikel 4a

Frist för anbringande av identifieringsmärkena

1. De identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1 ska anbringas inom en frist från djurets födelse som ska fastställas av den medlemsstat där djuret föddes. Fristen får inte överstiga
 - a) 20 dagar för det första identifieringsmärket,
 - b) 60 dagar för det andra identifieringsmärket.

Inget djur får lämna den anläggning där det föddes innan de två identifieringsmärkena anbringats.

2. Under särskilda omständigheter får medlemsstaterna förlänga de frister för anbringande av identifieringsmärkena som fastställs i punkt 1 a och b. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet ska underrätta kommissionen om detta.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa dessa särskilda omständigheter.

Artikel 4b

Identifiering av djur från tredjeländer

1. Djur som omfattas av veterinärkontroller av djur som förs in till unionen från ett tredjeland i enlighet med direktiv 91/496/EEG och som är avsedda för en anläggning på unionens territorium ska på bestämmelseanläggningen identifieras genom de identifieringsmärken som föreskrivs i artikel 4.1.

Den ursprungliga identifiering som anbringats på djur i ursprungstredjelandet ska registreras i den databas som föreskrivs i artikel 5 tillsammans med den unika identitetskoden för de individuella identifieringsmärken som tilldelats djuren i bestämmelsemedlemsstaten.

Första stycket ska dock inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri i en medlemsstat, förutsatt att djuren slaktas inom 20 dagar efter veterinärkontrollerna.

2. De identifieringsmärken för djur som avses i punkt 1 första stycket ska anbringas inom en frist som ska fastställas av den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen.

Fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1. Under alla omständigheter ska identifieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

3. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare i enlighet med artikel 4.2, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren på bestämmelseanläggningen i unionen inom en frist som ska fastställas av bestämmelsemedlemsstaten.

Fristen får inte överstiga 20 dagar efter de veterinärkontroller som avses i punkt 1. Under alla omständigheter ska den elektroniska identifieraren anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Artikel 4c

Identifiering av djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan

1. Djur som förflyttas från en medlemsstat till en annan ska behålla de identifieringsmärken som anbringats på dem i enlighet med artikel 4.
2. Om bestämmelseanläggningen är belägen i en medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, ska djuren identifieras med den elektroniska identifieraren
 - a) innan de förflyttas till bestämmelseanläggningen i den medlemsstaten, eller
 - b) på bestämmelseanläggningen inom en frist som ska fastställas av den medlemsstat där den anläggningen är belägen.

Den frist som avses i led b får inte överstiga 20 dagar från den dag då djuren anlände till bestämmelseanläggningen. Under alla omständigheter ska identifieringsmärkena anbringas på djuren innan de lämnar bestämmelseanläggningen.

Första stycket ska dock inte gälla för djur som är avsedda direkt för ett slakteri beläget i den medlemsstat som har infört nationella bestämmelser om obligatorisk användning av en elektronisk identifierare, förutsatt att djuren slaktas inom 20 dagar efter veterinärkontrollerna.

Artikel 4d

Avlägsnande eller utbyte av identifieringsmärken

Inga identifieringsmärken får avlägsnas eller bytas ut utan den behöriga myndighetens tillstånd och kontroll. Tillstånd får endast ges om avlägsnandet eller utbytet inte äventyrar djurets spårbarhet.”

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- Andra stycket ska utgå och ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får utbyta elektroniska data mellan sina databaser från och med den dag då kommissionen erkänner att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa bestämmelser om de data som ska utbytas mellan medlemsstaternas databaser.

Kommissionen ska genom genomförandeakter

- a) fastställa de tekniska villkoren och förutsättningarna för detta utbyte,
- b) erkänna att systemet för datautbyte är fullt driftsdugligt.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 23.2.”

6. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Om en medlemsstat inte utbyter elektroniska data med andra medlemsstater inom ramen för det system för elektroniskt utbyte som avses i artikel 5

- a) ska den behöriga myndigheten för varje djur som är avsett för handel inom unionen utfärda ett pass som bygger på uppgifterna i den medlemsstatens databas,
- b) ska varje djur för vilket pass utfärdats åtföljas av passet när det förflyttas från en medlemsstat till en annan,
- c) ska, när djuret anländer till bestämmelseanläggningen, det pass som åtföljer djuret överlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bestämmelseanläggningen är belägen.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Andra strecksatsen ska ersättas med följande:

”– till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör på anläggningen tillsammans med det datum då dessa händelser inträffade inom en frist som medlemsstaten fastställt. Fristen ska vara minst tre dagar och högst sju dagar efter händelsen. Medlemsstaterna kan begära att kommissionen förlänger den längsta fristen på sju dagar.”

- ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa under vilka omständigheter medlemsstaterna får förlänga den längsta frist på sju dagar som föreskrivs i första stycket andra strecksatsen samt hur lång förlängningen får vara.”

- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Genom undantag från punkt 4 ska det vara frivilligt att föra ett aktuellt register för djurhållare som

- a) har direkt tillgång till den databas som redan innehåller de uppgifter som registret ska innehålla, och
- b) för in aktuella uppgifter direkt i databasen inom 24 timmar efter händelsen.”

8. Följande artikel ska införas som artikel 9a:

”Artikel 9a

Utbildning

Medlemsstaterna ska se till att personer som ansvarar för identifiering och registrering av djur får instruktioner och vägledning om de relevanta bestämmelserna i denna förordning och om de delegerade akter och genomförandeakter som kommissionen antagit på grundval av artiklarna 10 och 10a samt att det finns lämpliga kurser.”

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Tilldelning av befogenheter till kommissionen att anta vissa delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa nödvändiga bestämmelser, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem, om

- a) kraven på de identifikationsmärken som föreskrivs i artikel 4,
- b) de uppgifter som ska anges i det pass som föreskrivs i artikel 6,
- c) de uppgifter som ska anges i det register som föreskrivs i artikel 7,
- d) miniminivån på den offentliga kontroll som ska utföras i enlighet med artikel 22,
- e) identifieringen och registreringen av förflyttningar av nötkreatur för samarbete i olika bergsområden.”

10. Följande artikel ska införas som artikel 10a:

”Artikel 10a

Tilldelning av vissa genomförandebefogenheter till kommissionen

Kommissionen kan genom genomförandeakter fastställa nödvändiga bestämmelser, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem, om

- a) formatet på och utformningen av de identifikationsmärken som föreskrivs i artikel 4,
- b) de tekniska förfarandena och standarderna för genomförandet av elektronisk identifiering av nötkreatur,
- c) formatet på det pass som föreskrivs i artikel 6,
- d) formatet på det register som föreskrivs i artikel 7.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 23.2.”

11. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 3 och 4 ska utgå.
- b) I punkt 5 a ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”a) Aktörer och organisationer ska även ange följande på etiketterna:”

12. I artikel 14 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b för att fastställa bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i de tre första styckena i den här artikeln för putsbitar av nötkött och hackat nötkött.”

13. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Obligatorisk märkning av nötkött från tredjeländer

Genom undantag från artikel 13 ska nötkött som importeras till unionen och för vilket inte alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 13 är tillgängliga märkas med följande:

”Ursprung: utanför EU” och ”Slaktat i (tredjelandets namn)”.

14. Artiklarna 16, 17 och 18 ska utgå.

15. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Bemyndigande av kommissionen att anta vissa delegerade akter

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 22b om

- a) definitioner av malet nötkött, putsbitar av nötkött och hackat nötkött som avses i artikel 14,
- b) särskilda uppgifter som får anges på etiketten,
- c) märkningsbestämmelser avseende förenkling av ursprungsmärkningen,
- d) maximal storlek på och sammansättning av den grupp djur som avses i artikel 13.2 a,
- e) förfaranden för godkännande av märkningsvillkoren för förpackning av hackat kött.”

16. Artiklarna 20 och 21 ska utgå.

17. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till som tredje stycke:

”Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga bestämmelser, inbegripet övergångsbestämmelser som är nödvändiga för införandet av dem, om förfarandena och villkoren för tillämpning av de påföljder som avses i andra stycket.”

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om kommissionen anser att kontrollresultaten så kräver, ska den genom en genomförandeakt utarbeta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en god efterlevnad i synnerhet i fråga om kontrollnivån, de administrativa påföljderna och bestämmelserna om de frister som avses i artiklarna 4, 4a, 4b och 4c. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 23.2.”

- c) Punkterna 5 och punkt 6 ska utgå.

18. Följande artiklar ska införas som artiklarna 22a och 22b:

”Artikel 22a

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse den eller de behöriga myndigheter som ansvarar för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning och de akter som kommissionen antar på grundval av förordningen.

De ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka dessa myndigheter är.

Artikel 22b

Utövande av delegerade befogenheter

1. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Kommissionen ska ges de befogenheter som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14 och 19 på obestämd tid från och med den*

*[*dagen för denna förordnings ikraftträdande eller annat datum som lagstiftaren fastställer].*

3. Delegeringen av de befogenheter som avses i artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14 och 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artiklarna 4.5, 4a.2, 5, 7, 10, 14 och 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar inom två månader från den dag akten överlämnats till dem, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna frist har underrättat kommissionen om att de inte kommer att göra invändningar. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med två månader.”

19. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av
 - a) kommittén för jordbruksfondera, som inrättats enligt artikel 41 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005¹⁹, när det gäller de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 22.1,
 - b) ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats enligt artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002²⁰, när det gäller de genomförandeakter som antas i enlighet med artiklarna 4.4, 5, 10a och 22.

Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, ska förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom fristen för avgivande av yttrandet, beslutar detta eller om en enkel majoritet av kommittémedlemmarna begär detta.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

¹⁹ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

²⁰ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.